

været forbundet med Tab for Entreprenøren, end den har affasket nogen stor Indtægt for ham. Jeg tror ogsaa, at det vil være rigtigt at udtale, at forskellige af de Forudsætninger, fra hvilke de Mænd ere udgaaede, der have meldt sig som Konkurrenter for Fremtiden, ere urigtige, og at det ogsaa nok vil vise sig ved en nærmere Undersøgelse, at naar de have troet, at de kunde vinde Guld og grønne Stove ved at faae denne Arbeidskraft overladt mod en Betaling som den, den hidtilværende Entreprenør har udredet, saa er denne Tro ikke tilstrækkelig begrundet paa nyagtige Undersøgelser. Dermed vil jeg imidlertid ingenlunde have sagt, at der ikke kan og bør gives mere for Fremtiden, end der har været givet af den hidtilværende Entreprenør. Naar nu imidlertid det ærede Udvalg har yttret, at man, efter at være bleven bekendt med de Betingelser, hvorefter Straffefangernes Arbejde udbydes, har maattet finde Et og Andet at erindre i den Anledning, saa skal jeg først tillade mig at bemærke, at jeg har modtaget en Skrivelse fra det ærede Finantsudvalg, der imidlertid ikke indeholdt Andet end en Meddelelse om, at en saadan Udtalelse vilde komme i dets Betænkning som den, der findes i Betænkningen. Som Følge deraf har jeg ikke fundet mig foranlediget til at svare paa denne Meddelelse; det vilde være naturligt, at mit Svar fremtraadte som Svar paa Udvalgets Betænkning ved Sagens Omtale her. Jeg skal nu altsaa tillade mig at fremsætte, at jeg tror ikke, at det kan være anderledes, end at Fastsættelsen af Pligtarbejdet saavel som af Dverarbejdsfortjenesten, for saa vidt denne afhænger deraf, maa være overladt til Bestyrelsen for Straffeanstalten og ikke saaledes har kunnet fastslaaes i de trykte Betingelser, som meddeles det Publikum, der vil konkurrere ved denne Leilighed. Jeg skal i denne Anledning yderligere give følgende Forklaring. Der findes allerede fra gammel Tid af udsørgelige Reglementer for, hvad der skal anses for Pligtarbejde i Straffeanstalterne med Hensyn til saadanne Arbejder, som have været de almindelig brugte, og med Hensyn til hvilke man derfor har en vis Erfaring. Men herved er at mærke, for det Første at det jo ikke gælder alle Slags Arbejder, og dernæst at disse Reglementer ere begrundede paa den Forudsætning, at man enten benytter kun Haandkraft eller i alt Fald visse simple Redskaber og Maskiner. Om man nu ogsaa vilde have optaget disse Reglementer i de trykte Betingelser, saa maatte det dog ske med visse Forbehold, som jeg strax skal komme til yderligere at berøre. Dertil kommer, at de vilde have optaget en aldeles uforholdsmæssig Plads, men hvad der er det Væsentligste, disse Reglementer vilde ingenlunde have været tilstrækkelig udtømmende, idet de ikke vilde kunne have afgivet nogen Veiledning for, hvad der anses for at være Pligtarbejder ved saadanne Arbejder, med Hensyn til hvilke der ikke have nogen bestemt Erfaring, ei

heller for saa vidt der maatte blive Spørgsmaal om Benyttelsen af andre Redskaber og Maskiner, end der hidtil har været brugt. Men dertil kommer endvidere, at Pligtarbejdet jo maa fastsættes saaledes, at det virkelig svarer til, hvad der med Rimelighed kan forlanges af en Mand, og deraf følger igjen, at der maa tages en Rængde Hensyn til de forskellige Personers Arbejdsdygtighed, altsaa ikke blot til, om det er gamle Fanger, der ere vantede til dette Arbejde, eller Fanger, som aldrig tidligere have beffæstiget sig med den Slags Arbejder, men fremdeles ogsaa til deres hele fysiske Tilstand, og det ikke blot i Almindelighed, men ogsaa i Særdeleshed, idet de i de Perioder, hvor de ere svage og syge, ikke ere i Stand til at udføre saa meget Arbejde som i sund Tilstand. Det er en Selsølgelse, at naar der bliver Spørgsmaal om saadanne Forhold og navnlig naar der er Tale om Indførelsen af nye Arbejder, nye Redskaber og Maskiner, og der da skal træffes en Regel for, hvad der skal anses for at være Pligtarbejde, vil Bestyrelsen i den Henseende forhandle med vedkommende fremtidige Entreprenører eller med deres Mestre og i Forhandlingen med dem følge den nødvendige Veiledning og Oplysning for at kunne bestemme Pligtarbejdet; men Bestyrelsen maa af de Grunde, som jeg har hentydt til, beholde i sin Haand den endelige Fastsættelse og det netop ogsaa, fordi der kan være forskellige Interesser tilstede mellem Entreprenørerne og Straffeanstaltens Bestyrelse, særlig paa de Trin af det hele Straffearbejde, hvor der ikke gives nogen Dverarbejdsfortjeneste. For saa vidt der klages over Dverarbejdsfortjenesten, skal jeg i Dvrigt erindre om, at naar først Pligtarbejdet er givet, er ogsaa Dverarbejdsfortjenesten givet i Anordningen fra Februar Maaned dette Aar om Straffearbejdets Udtaalelse i Straffeanstalterne, saa at der for saa vidt kun er Tale om de Straffefanger, der udstaa Straffearbejde efter de tidligere gældende Regler, et Antal, som allerede nu ikke er stort, og som naturligvis bestandig bliver mindre og mindre. Jeg skal fremdeles bemærke, at alle de Personer, som for Alvor ere Lysthavende ved denne Leilighed, kunne faae, og jeg tør næsten sige, de have faaet, alle af dem ønskede Oplysninger angaaende disse Forhold, naar de have henvendt sig til rette Vedkommende. Ligesom de have faaet udlånt de Reglementer, der eksistere med Hensyn til Pligtarbejdet, saaledes gives der dem med den største Beredvillighed enhver mundtlig Oplysning. Af den Grund er det heller ikke nødvendigt at forlænge den Frist, der er sat for Indgivelsen af Tilbud. Naar der er blevet sat en saadan Frist, og navnlig en kort Frist, har det været begrundet i Omstændigheder, som jeg imidlertid ikke ønsker her offentlig at udtale mig om; jeg har havt mine Grunde til at sætte Fristen saaledes. Skulde det vise sig, at virkelige Lysthavende, uagtet de have sat sig i Bevægelse for at indhente de for-